

بررسی نقش مؤثر تنظیم‌کننده‌های رشد در ایجاد کالوس‌های جنین‌زا در ارقام مختلف گلایل

اشکانه کلانتری^۱، پریسا کوباز^{۲*}، مجید رستمی^۱ محمد فتحی قره‌بابا^۲

^۱ گروه زراعت، دانشکده کشاورزی دانشگاه ملایر، ملایر

^۲ گروه فیزیولوژی مولکولی، موسسه تحقیقات پژوهشکده بیوتکنولوژی کشاورزی ایران، کرج

* نویسنده مسئول: pkoobaz@abrii.ac.ir

چکیده

گلایل یکی از گل‌های پیازی زینتی با تنوع رنگ‌های مختلف است که از ارزش اقتصادی بالایی برخوردار می‌باشد. به دلیل تقاضای زیاد استفاده از این گل و زمان طولانی ایجاد پدازه‌های جدید دارای تولید تجاری، ریزازدیادی در محیط درون شیشه به عنوان یکی از روش‌های جایگزین برای تکثیر انبوه مورد توجه قرار گرفته است. به منظور تولید و بلوغ پدازه‌های کشت بافتی آزمایش‌هایی با غلظت‌های مختلف تنظیم‌کننده‌های رشد گیاهی، ساکارز و همچنین برش‌های متفاوت از قسمت‌های مختلف پدازه انجام شد. در این تحقیق از ۵ رقم مختلف گلایل و تنظیم‌کننده‌های رشد گیاهی پیکلورام (۱، ۲ و ۴ میلی‌گرم در لیتر برای جنین‌زایی) و ایندول‌بوتریک اسید (۲، ۴ و ۶ میلی‌گرم در لیتر برای ریشه‌زایی) استفاده شد. نتایج نشان داد ریزنمونه بالایی استوانه مرکزی در رقم Ovatie بیشترین تولید جنین را داشته است همچنین، جوانه راسی رقم Chemistry در محیط کشت MS همراه با ۴ میلی‌گرم ایندول بوتریک اسید بیشترین ریشه را تولید کرده است. غلظت ۶۰ گرم در لیتر ساکارز در بین ۳ غلظت مورد استفاده (۳۰، ۶۰ و ۹۰ گرم در لیتر) بیشترین میزان افزایش قطر پدازه را سبب شده است.

کلمات کلیدی: ایندول بوتریک اسید، پیکلورام، تنظیم‌کننده‌های رشد گیاهی، ریزازدیادی